

DE LOTELING

Tegen plaatsvervang-
Tegen loting
Tegen bestendig leger
Tegen oorlog

ANTI-MILITARIST BLAD

Uitgegeven door den Socialistischen Lotelingskring van Gent

Voor gelijkheid
Voor vrijheid
Voor broederlijkheid
Door socialisme

WEG MET DE BLOEDWET!

Vervloekte Bloedwet!

Alweër die vloekwaardige loting!
Hoelang nog zal deze gehate tom-
bola van menschevleesch plaats
hebben!

Van vóór 25 jaren hoorde men
reeds dat de blijde dag welhaast zou
aanbreken waarop het schandelijk
voorrecht der rijken zou zijn afge-
schaff. En tot nog toe leven we onder
die wet welke de volle verachting
van elk rechtschapen mensch ver-
dient, wet die de kinderen der armen
komt eischen om het zoogenaamde
vaderland te gaan verdedigen, dewijl
de rijken zich vrijkoopen.

Maar, ziet ge, de armen zijn niet
zoo beschaafd en niet zoo verfijnd
opgevoed om evenals de rijken vrij-
gesteld te worden te leeren moorden
op commando.

Zoo zijn de jaren elkander opge-
volgd en nog altijd wachten diegenen
die vóór 25 jaren reeds streden voor
de algemeene ontwapening, voor de
afschaffing van het militarisme, om-
dat het niet strookt voor den mensch
het wapen te hanteeren om zijnen
evenmensch te doden, nog altijd
wachten zij, zeg ik, op de verwezen-
lijking hunner humanitaire ideën, nog
altijd moet als het ware den eersten
stap worden gedaan.

Nochtans leven we steeds in eene
christelijke wereld, waarin immer zoo
graag op beschaving en vooruitgang
wordt geboogd.

Waar zijn nu de vredeprekers van
alle kleur, die het roer der gansche
samenleving in handen hebben? Waar
zijn nu de brave (!) christenen (?) wier
rijk van deze wereld niet is en al de
macht en het geld bezitten om hunne
vrede-theoriën in praktijk te stellen
en haat en tweespalt uit de wereld te
bannen?

Neen, het was daar niet om te doen;
de macht en het geld moesten dienen
om ten hunnen voordeele de aarde te
beheerschen. Derhalve worden in
stede van «naasteliefde» den rassen-
haat aangevuurd en de legers in
stand gehouden.

Verdeel en heersch! is de leus, en
niets is den machtigen te slecht om
hunne heerschappij over het gansche
aardrijk te bestendigen, want des
noods weten zij in naam van hunnen
God van vrede, de volkeren die zich
niet gedwee laten behandelen, uit te
moorden.

En tot dergelijke gruwzame men-
schenslachten, zooals we in de
laatste maanden nog te zien kregen in
Armenië, Cuba, Philippijnsche eilan-
den, enz., worden wij, werklieden,
gebruikt.

Arm, verslaafd, neergedrukt volk,

zult gij dan nooit begrijpen dat ge
niet onder tyrannie hoeft gebukt te
gaan, zult gij dan nooit uwe waarde
leeren beseffen, zal het u dan nooit
duidelijk worden tot welke vernede-
rende rol ge dienst doet.

Aan uwe onverschilligheid ligt het
dat geheel de menschheid zich niet
verheffen kan en alle zucht naar
hooger, naar beter onderdrukt blijft.
Gij zijt het getal, uwe vrijmaking
hebt gij in uwe handen, aan u slechts
te willen

Het socialisme dat als uw verlosser
is opgestaan, roept alom het proleta-
riaat tot vereeniging op; beantwoordt
deze roepstem, berust niet langer in
uwen ellendigen toestand en laat u
niet door het woord « vaderlands-
liefde » misleiden.

De liefde die zich laat koopen heet
« prostitutie », zegde L. Defuisseaux,
en zoo is 't.

Gij, onverschilligen, die nog eeni-
gen twijfel mocht koesteren nopens
de slechtheid van de aanvoorders der
reactie, gaat in alles hunne daden na
en gij zult spoedig tot inkeer komen.

Alleen de discussiën der jongste
Kamerzittingen over de voorgewende
militaire hervormingen zijn een vol-
doende bewijs, wat er van onze chris-
telijke beschavers te verwachten is.

Tijdens deze besprekingen werden
de grootste onzinnigheden gedebiteerd
en tot zelfs de christen democraten
verklaarden plechtig dat de staande
legers moeten behouden blijven.

Weg dus met de huichelende vrede-
voorstaaers, die niet het eerste
woord van hunnen godsdienst geloof-
ven.

Slechts onder den drang der massa
zal de schandelijke militiewet en ook
geheel het militarisme vallen.

Op dan, jongelingen, getoond dat
gij uwen plicht begrijpt en uwen
naam wilt waardig zijn. Op! en moe-
dig geijverd opdat zoo spoedig moge-
lijk de bloedwet en hare oorzaken
voor immer uit de wereld verdwijnen!

Weg met het militarisme!

Den vrede, heil!

KARL TASTAAN.

De uitroeiing van het militarisme is ver-
bonden aan de vernietiging van het kapita-
lisme.

Het gerecht in het leger

Niets strenger, niets barbaarscher bestaat
er in België dan het militaire strafwetboek.
En nochtans wordt iedere poging aange-
wend door de socialistische Kamerleden, om
verandering te brengen aan gansch onze
legerinrichting met minachting door de kleri-
kale regeerders van de hand gewezen. Het
is voldoende slechts eenige artikels van dit
strafwetboek te lezen om overtuigd te zijn
dat zoo eene wetgeving slechts in stand

wordt gehouden door eene partij welke de
inkwisitie in haar verleden heeft. Oordeelt:

De prescriptie of verjaring aangenomen
voor alle misdaden bedreven buiten het
leger, bestaat niet voor de soldaten. Vol-
gens het burgerstrafwetboek worden de
straffen uitgesproken bij verstek tegen die-
ven, vergiftigers en moordenaars, vervallen
verklaard na twintig jaren.

Voor soldaten hoe klein, hoe nietig hunne
fout ook weze, is er nooit verjaring. En
ziehier een bewijs welke in het leger is voor-
gevallen. Een jongeling, nog geen 16 jaren
oud, nam dienst als vrijwilliger in een linie-
regiment als trommelaar. Ten gevolge eener
straf welke hij onrechtvaardig kreeg, verliet
hij België, begaf zich naar Rijsel, waar hij
een naastig en eerlijk werkman werd.
26 jaren nadien komt hij terug in België, en
eenigen tijd daarna wordt hij gevat als
deserteur en een krijgsraad veroordeelt hem
tot één jaar gevang en herneming van zijnen
dienst op eenen ouderdom van 42 jaar.

De soldaten der discipline en correctie
worden bij het minste verzet gestraft met
cachot, aan handen en voeten geketend met
ijzers aan een voet en eene hand. Afschuwe-
lijke tooneelen grijpen soms plaats in de
kasematen van Diest of in het gevang van
Malakoff, te Beverloo welke de ongelukkigen
tot verblijf dienen en wanneer zij na eenige
jaren gevang door zulke middelen niet ver-
beterd (?) zijn, worden zij ziek en gekreverd
terug aan hunne familie gegeven aan wie
eene schandalige militiewet hen door ge-
weld is komen ontsien.

Wanneer een overste zich beklagt door
een onderhoorige gedurende den dienst be-
dreigd of geslagen is geworden, zal de
overste op zijn woord geloofd worden, zijne
verklaring wordt als voldoende beschouwd,
en de onderhoorige kan verwezen worden
tot ter dood, want het strafwetboek spreekt
van den dood door den kogel.

Maar wanneer het een officier is welke een
soldaat slaat, of gelijk op de inlijving, wan-
neer een brutale sabelseper aan een onge-
lukkigen rekrut welke zich naakt voor hem
bevindt, voetstampen toebrengt, hetzij dat
hij zich niet in tijds wegmaakt, of om gelijk
welke andere nietigheid, o! dan zal alles
zich bepalen bij eenen gesmoorden vloek
van het slachtoffer.

Een soldaat welke zich in de nabijheid
van den vijand (?) bevindt en welke door
vrees of schrik een schreeuw laat hooren,
welke verwarring kan brengen onder de
soldaten, zal volgens artikel 64 beschouwd
zijn als verrader en gedood worden. Zelfs
hij welke onvrijwillig gerucht of valsch
alarm maakt zal terecht gesteld worden.

De soldaten welke eene strafuivoering
bijwonen en genade zouden vragen voor den
ongelukkige veroordeelde, zullen volgens
artikel 84 met de dood gestraft worden. Hoe
onmenschelijk!

Iedere schuldwachter welke in de nabijheid
van den vijand door moeite en ontberingen
in slaap valt, zal volgens artikel 98 gedood
worden.

Ziedaar slechts eenige artikelen uit een
strafwetboek aan welke wij, jongelingen,
soldaten moeten gehoorzamen. Is iedere
straf in evenredigheid van het feit gewettigd?
Neen! Roept het niet om wraak dat men de
soldaten van een vrij land mag behandelen
als slaven, hen verplicht te gehoorzamen
aan de wredeste wetten door barbaarsche
middelen?

Zoolang zal het duren als men aan het
bewind mannen zal hebben welke droppen
terug te keeren naar den tijd, dat alwie zich

niet aan hen onderwierp of blindelings ge-
hoorzaamde, kon veroordeeld worden tot
den brandstapel of de galg.

Jongelingen, steunen wij uit al onze
krachten de socialistische partij, welke zulke
afschuwelijkheden zal doen verdwijnen.

CH. VUYLSTEERK.

Het militarisme is een overblijfsel der
barbaarschheid.

Herinneringen

't Is eenige jaren geleden. Door loonaftrok
gedwongen, hadden duizenden mijnslaveu
het gereedschap nêergelegd, ten einde door
een eendrachtig optreden, de schrapzuchtige
mijnbezitters er toe te dwingen, aan hunne
rechtvaardige eischen gehoor te geven. Reeds
lang hielden de moedige slaven deze strijd
vol, en hunne verzoenende voorstellen, kon-
den de kolonbarons er niet toe bewegen, een
einde aan dezen wanhopigen toestand te
stellen.

De regeering, welke steeds aan de zijde der
bezitters staat, had weldra hare maatregelen
genomen, om desnoods door eene bloedige
onderdrukking, de strijdende slaven naar
hunne onderaardsche kerken terug te jagen,
en had te dien einde, reeds menige militie-
klas onder de wapens teruggeroepen, want
zij dacht een oogenblik dat de voorrechten
der uitbuiters waren bedreigd.

Zoo bevonden wij ons in de kazernekamer
en de gebeurtenissen van den dag waren
weldra het voorwerp aller gesprekken. Onder
de binnengeropen soldaten, waren er niet
weinig, die aan de werkstakingen deelna-
men, en die dan ook, in gloedvolle woorden
en met eene warme overtuiging, de grieven
hunner strijdgenooten uiteen zetten. Zoo
schetsten zij het lijden der arme wroeters,
die op gevaar van hun leven, honderde me-
ters onder den grond, de kolen uit de aarde
dolven, welke het goud in de coffre-forts der
uitbuiters vloeien deed, wijl zij in ruil van
hunnen nuttigen arbeid het noodige ontbe-
ren moesten, om in den onderhoud van hun
kroost te voorzien.

De menigvuldige blijken van instemming
welke hun te beurt vielen, schonken hen de
overtuiging, dat wij allen het lot der onge-
lukkigen deelden, en weldra waren wij be-
schaamd over de laffe rol welke de slechte
regeering ons meende te doen vervullen,
enkel de gedachte, van ooit de wapens tegen
onze werkbroeders te moeten richten, ver-
vulde ons hart met walg en afkeer.

Verdere omstandigheden wilden nu, dat
de burgerregeering onze diensten niet verg-
de, maar voorzeker hadden wij nooit onze
handen gedoopt in het bloed onzer broeders,
die streden voor meer loon en rechten. Wat
er ook de gevolgen mochten van wezen, de
stem van ons geweten zegde ons: « Doet
uw plicht ».

PACIFIC.

Jongelingen, wijdt uwe vrije uren aan de
studie.